

b. För det fall svaret på föregående fråga blir nekande och det ställs andra krav för att påvisa ett konkurrensförhållande, skall då det aktuella läget på marknaden beaktas liksom de konsumtionsvanor som existerar inom gemenskapen, eller skall även möjligheten att dessa vanor förändras beaktas?

c. Skall undersökningen begränsas till den del av gemenskapsterritoriet där reklamen sprids?

d. Skall konkurrensförhållandet fastställas utifrån de olika typer av produkter som ingår i jämförelsen och det sätt varpå dessa olika typer av produkter generellt uppfattas, eller skall det vid bedömningen av i vilken mån produkterna kan ersätta varandra även tas hänsyn till de särskilda kännetecken för den produkt som annonsören avser att marknadsföra i sin omtvistade reklam och den bild som annonsören avser att ge av produkten?

e. Är kriterierna för fastställelse av att det föreligger ett konkurrensförhållande i den mening som avses i artikel 2.2a och kriterierna för kontroll av huruvida jämförelsen uppfyller det villkor som anges i artikel 3a b identiska?

3) Följer det av jämförelsen av artikel 2.2a i direktiv 84/450 ⁽¹⁾ med artikel 3a i det direktivet:

a. antingen att all jämförande reklam som gör det möjligt att identifiera en typ av produkter är otillåten under antagandet att angivelsen inte medger identifikation av en konkurrent eller av produkter som denne erbjuder?

b. eller att lagenligheten av en jämförelse skall prövas mot bakgrund av enbart andra nationella bestämmelser än de som införlivar direktivets bestämmelser om jämförande reklam, vilket skulle kunna leda till ett mindre omfattande skydd för konsumenten eller de företag som erbjuder den typ av produkt som jämförs med den produkt som annonsören erbjuder?

4) Kan det, för det fall att det kan fastställas att det förekommit jämförande reklam i den mening som avses i artikel 2.2a, utläsas av artikel 3a punkt 1f i direktivet att alla jämförelser som för produkter som inte har någon ursprungsbeteckning hänvisar till produkter som har en ursprungsbeteckning, är olagliga?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 84/450 av den 10 september 1984 om vilseledande och jämförande reklam (EGT L 250, s. 17) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG av den 6 oktober 1997 (EGT L 290, s. 18)

Begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation i Belgien enligt beslut av den 7 oktober 2005 i målet mellan Raffaele Talotta och belgiska staten

(mål C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Rättegångsspråk: franska)

Cour de cassation i Belgien begär genom beslut av den 7 oktober 2005, som inkom till domstolens kansli den 24 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Raffaele Talotta och belgiska staten beträffande följande fråga:

Skall artikel 43 – tidigare artikel 52 – i EG-fördraget tolkas så att den utgör ett hinder för en sådan bestämmelse i nationell rätt som artikel 182 i den belgiska kungliga förordningen av den 27 augusti 1993 om genomförande av artikel 342 § 2 i 1992 års belgiska inkomstskattelag (Code des impôts sur les revenus 1992), vilken innebär att ett minimiunderlag för beskattning tillämpas enbart på personer som inte har hemvist i landet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av 28 september 2005 i målet mellan Color Drack GmbH och Lexx International Vertrieb GmbH

(mål C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Rättegångsspråk: tyska)

Oberste Gerichtshof begär genom beslut av den 28 september 2005, som inkom till domstolens kansli den 24 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Color Drack GmbH och Lexx International Vertrieb GmbH beträffande följande fråga:

Skall artikel 5.1 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) tolkas på så sätt att säljaren av varor, vilken är bosatt i en medlemsstat och som enligt ett avtal levererat varorna till köparen, vilken är bosatt i en annan medlemsstat, på olika orter i den medlemsstaten, kan instämmas av köparen vid domstol på någon av dessa platser (uppfyllelseorter) – eventuellt den som käranden väljer – avseende en rätt enligt avtalet som avser samtliga (del)leveranser?

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 27 oktober 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av A. Bordes, i egen skap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG, genom att enbart tillåta sådana "inseminationsstationer" som är godkända i Frankrike ombesörja artificiell insemination av nötkreatur, och
- 2) förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artiklarna 43 EG och 49 EG rör etableringsrätten respektive friheten att tillhandahålla tjänster. I artikel 46 föreskrivs dessutom att bestämmelserna i detta kapitel och åtgärder som vidtagits med stöd av dessa inte skall hindra tillämpning av bestämmelser i lagar och andra författningar som föreskriver särskild behandling av utländska medborgare och som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Denna bestämmelse är emellertid inte tillämplig i förevarande fall. Kommissionens anmärkning rör nämligen inte några bestämmelser som särskilt gäller andra medlemsstaters medborgare som önskar bedriva inseminationsverksamhet i Frankrike, utan det förhållandet att det *de jure* och *de facto* är omöjligt för dessa gemenskapsmedborgare att bedriva sådan verksamhet, som

inseminationsstationerna i Frankrike har monopol på till följd av bland annat två bestämmelser i den franska lagstiftningen.

För tillhandahållande av tjänster för artificiell insemination råder, faktiskt och rättsligt, monopol i Frankrike till förmån för inseminationsstationer som inte tillåter personer från andra medlemsstater som tillhandahåller inseminationstjänster att utöva denna verksamhet, oavsett om det sker genom egen verksamhet eller genom tillhandahållande av tjänster. De franska myndigheterna har angett att sanitära skäl som, enligt dessa, motiverar att nationella bestämmelser införs eller bibehålls, som är så stränga att de faktiskt upphäver de två friheter som föreskrivs i fördraget, trots att kommissionen dels ifrågasätter de skäl som anförts, dels anser att begränsningarna i vilket fall som helst är oproportionerliga i förhållande till det sanitära mål som är den huvudsakliga anledningen till att de har införts.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 30 augusti 2005 i målet mellan Jan de Nul N.V. och Hauptzollamt Oldenburg

(mål C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 30 augusti 2005, som inkom till domstolens kansli den 31 oktober 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Jan de Nul N.V. och Hauptzollamt Oldenburg beträffande följande frågor:

- 1) Hur skall begreppet gemenskapens farvatten, i den mening som avses i artikel 8.2 b i direktiv 92/81,⁽¹⁾ avgränsas i förhållande till begreppet inre vattenväg i den mening som avses i artikel 8.1 c första meningen i direktiv 92/81?
- 2) Skall verksamhet med ett sugmudderverk med lastutrymme (Hopperbagger) sammantaget betraktas som sjöfart i den mening som avses i artikel 8.1 c första meningen i direktiv 92/81 eller skall åtskillnad göras mellan de olika aktiviteterna som utförs under insatsen?

⁽¹⁾ EGT L 316, s. 12.